

sztrájkra. Egyelőre még az a mozgalom is alszik, amely a borravalló eltörlését célozza. Nem lesz pincérsztrájk Szegeden, hanem a szegedi pincérek szociáldemokrata párt szakszervezete alakult meg teljes egészében.

SZÍNHÁZ, MŰVÉSZET

Színházi műsor.

Szombaton *Györggyike, drága gyermek*, színmű. (2/3)

Vasárnap délután *A dolovai nábob leánya*, színmű.

Vasárnap este *A leányvásár*, operett. (3/3)

Hétfőn *Csibri*, színmű. (1/3)

Kedden *Az ártatlan Zsuzsi*, operett. (2/3)

Szerdán *Györggyike, drága gyermek*, színmű. (3/3)

Csütörtökön *Az elvált asszony*, operett. (1/3)

Pénteken *A görög rabszolga*, operett. (2/3)

Szombaton *A görög rabszolga*, operett. (3/3)

Vasárnap délután *Az ezred apja*, vígjáték.

Vasárnap este *A görög rabszolga*, operett. (1/3)

Hétfőn délután *Az aranylakodalom*, történeti színjáték.

Hétfőn este *Rang és mód*, vígjáték. (2/3)

Ahogy a színésznő sztrájkol.

(Saját tudósítónktól.) A Délmagyarország tegnapi számában „Tagok mennek, tagok jönnek” címmel színházi hirben irtunk arról a nem épen jó izlésre valló eljárásról, hogy a színház egyes tagjainak távozását minduntalan nyilvánosan publikálja az igazgatóság. Teszik ezt ma, a főszezonban, amikor a távozó színészek, színésznők nap-nap után játszanak a nagyközönség előtt s elhiszük, hogy nem nagy ambícióval tölti el a távozókat az a tudat, hogy ezek ott lent a nézőtéren, akik most engem bámulnak látesővel és láteső nélkül, nemcsak azt nézik, hogy szép vagyok-e vagy csak csinos, hogy jól játszom-e, türelemmel, avagy épen rosszul, hanem úgy néznek, mint egész bizonyosan rossz színész, vagy színésznő, akiről a legilletékesebb és leghezzegebb faktor állította ki a szegénységi bizonyítványt, amikor menesztette. Jó színészt nem enged el a direkción, ezt pedig elengedte, tehát rossz színész!

Ezért nagyon izléstelen a direkción eljárása, hogy már most, a főszezonban nyilvánosságra hozza, hogy kik jönnek, kik mennek s ezzel a távozókat a szó szoros értelmében pellengérre állítja.

Még ha legalább föltétlenül irányadó lenne a direkción határozata és amikor egyes tagokat meneszt, akkor legalább ha tudnánk, hogy tisztán művészi megítélés szempontjából bocsátja el őket. Amde nem, mert ebből a szempontból még nagyon sokat kellene meneszteni és viszont az elbocsátottak egyikét-másikat talán meg is lehetett volna tartani.

Vannak azonban más, sokkal fontosabb direkciónális szempontok. És pedig lehet a színész és színésznő aránylag drága, lehet önzértes, lehet olyan, hogy ragaszkodik a szerepköréhez, szóval lehetnek olyan okok, amelyeket a direkción nem szeret és ezért meneszt a tagot. Sajnos az, hogy az Országos Színészegyesületben ma a direktorok uralkodnak és mindig „nekik van igazuk”. A szintársulati tagok teljesen ki vannak szolgáltatva az igazgatók basáskodásának, mert míg ezek mindig találhatnak okot a szerződés felbontására és azonnali elbocsátásra, addig a tagok a legjogosabb panaszokkal is mehetnek a sóhivatalhoz, ők nem bonthatják fel a szerződést, mert ezeket kizárják az Országos Színészegyesületből és egész színészi egzisztenciáját tönkre teszik.

A legeredetibb és legkülönösebb módját találta ki az igazgatói terror ellen való védekezésnek Harsányi Margit, a szegedi színház drámai hősnője. Ő egyszerűen sztrájkol, még pedig amerikai.

Egy kissé különösen hangzik, hogy egy színésznő, még pedig igazán szép művésznő folyamodjék a munkás proletárius forradalmi eszközhöz. Igaz, hogy ma már kezd szalonképes lenni a sztrájk, de mégis csak tömegmozgalom lenne, amit szőlóban nem lehet megvívni.

Harsányinak nincs más kívánsága, mint az, hogy bocsássák el a szegedi színház kötelékéből, de mindjárt, most márciusban és nem a szezon végén.

Hogy miért akar elmenni? — Drámai hősnőnek szerződött és szende szerepeket játszatnak vele. Érthető, ha idegen, nem neki fekvő szerepekben nem tudott megérdemelt sikert elérni. Egy ideig csak úgy magában duzzogott, de mikor látta, hogy ez nem használ, hogy végérvényesen szende szerepkörre alkalmazzák, kimondta egymagában a sztrájkot. Elejti a szerepeit. Játszik lélek nélkül, ha lehet, ép az ellenkezőjét a szerepének.

Nagyon szomorú jelenség ez, amikor egy fiatal, ambiciózus művésznő, aki a színjátszást életcélnak tartja, annyira elkeseredik az igazgatóság áldatlan politikája miatt, hogy feladja a jobb meggyőződését, a sikert, a tapost és mindent, ami egy művésznőnek boldogságot és haladást jelent.

Igy lehet és így értjük, ha nem volt alkalmunk soha dicsérrel illetni Harsányi Margit színjátszó képességeit. Harsányi Margit nem pályázott sikerre, hanem bukásra. Arra pályázik, hogy elbocsássák a színház kötelékéből, de — mindjárt.

* **Nyáray a Fővárosi Orfeumban.** Nyáray Antal, a kitűnő és kedves művész, akit az első kabarék idején annyira megszeretett a fővárosi publikum, április elsejétől a Fővárosi Orfeumhoz szerződött. Nyáray most a pécsi szintársulat tagja. Az orfeumban Baumann Károly helyét töltik be vele. Baumann tudvalevőleg nyugalomba vonult és most épen olyan népszerű kávéháztulajdonos, mint amilyen népszerű előadó művész volt. Fűredi, a pécsi szintársulat igazgatója Nyárayt, bár szerződése csak szeptember elsején jár le, áprilistól szabadságolta. Nyáray Andre de Lord egy drámájában mutatkozik be a Fővárosi Orfeum színpadán.

* **Március 15. és a színház.** A szegedi színház március 15-ét *Az aranylakodalom* előadásával ünnepelte. A megemlékezésben nem volt köszönet. Az előadás szintelen, darabos és döcögő volt. A hév és föllekesültség, amely áthatja a darab minden alakját, kiveszett a szereplőkből. Unalmas bágyadság áradt a színpadról. A szereplők közül csak Heltai Jenő stilusos játéka érdemel említést. A fölvonások között Urbán Lajos zenekara játszott.

* **Mikszáth Kálmán dán színpadon.** Kopenhágából jelentik: A Dagmai-színház tegnap egy új operát mutatott be, amelynek zenéjét August Enna, a legnépszerűbb skandináv zeneköltő egyike írta, míg a szöveget — Mikszáth Kálmán egyik novellájából — Henry Moriz jegyzi mint szerző. A színlap feltünteti, hogy a librettót Mikszáth Kálmán novellájából vették kölcsön.

* **A legújabb Lehár-operett.** Lehár Ferencel és Willnerrel, akik a „Luxemburg grófja” premierje alkalmából Párisban vannak, egy párisi újságíró beszélgetett a minap. Lehár és Willner elmondották, hogy most ismét együtt dolgoznak egy új operetten, amelynek „Gusztli hadnagy” a címe. E háromfelvonásoson kívül együtt irnak három kis egyfelvonásos zenés vígjátékot nagy külföldi varieté-színpadok megrendelésére.

Két csinosan

butorozott szobát

keres külön bejáratú két intelligens uriember.

Cim a kiadóhivatalban.

Nyomorgó báró-család.

— A könyörületes bíróság. —

(Saját tudósítónktól.) A hivatalnokélet nyomorába és küzdelmeibe bevilágító bűntetőügyet tárgyalt ma a bécsi esküdtbíróság. Régi, de elszegényedett mánás család sarja állott az esküdtek előtt a postakincstár megkárosítása miatt, de az esküdtek szánsalommal voltak a szerencsétlen ember iránt, akit nyomorusága készített bűnre.

Lázár Bechinic József báró 41 éves oszt-rák postahivatalnok volt a vádlott és vele együtt a vádlottak padjára került bűnpártolás miatt huga, Lázár Bechinic Olga bárónő is. A testvérpár bűnét a vádirat a következőkben ismertette: December 9-én a schottenringi postahivatalban egy idősebb nő jelent meg és Kurz Mária nevére szóló postatakarékettkönyve betétéből 40 koronát akart kivenni. A postatakarék hivatalnoka gondosan megnézte a könyvet, mert az előző hetekben több hivatalnál tapasztalták, hogy hamisított betétkönyvekkel károsítják a postakincstárt. A könyv csakugyan hamisítva is volt és pedig oly módon, hogy az első két koronás betétén kívül a többi feltüntetett befizetéseket hamisították a könyvbe. A hivatalnok azonnal kérdőre vonta a könyvecske bemutatóját és az idősebb leány sirva beismerte, hogy a könyvet bátyja, Lázár Bechinic József báró postatisztviselő hamisította. A bárónőt a rendőrségre vezették és a megindított vizsgálat során kiderült, hogy a báró összesen kilenc olyan betéti könyvbe hamisított 490 koronát, amelyekre csak 2—2 koronát fizetett be, a többi befizetéseket pedig úgy hamisította, hogy azokat annak a postahivatalnak a bélyegzőjével igazolta, amelynél szolgálatot teljesített. A hamis könyvekre csak 32 koronát vett föl a báró a család fölfedezéséig.

A vádirat felolvasása után Bechinic báró elmondotta, hogy bár előkelő családból származik, szegény sorsban él, vagyona nincs, gazdag, de távoli rokonai nem támogatják. 1897-ben a kereskedelemi minisztériumban napidíjas lett 3 korona napidíjjal, azután a postához került, ahol eleinte csak havi 50 korona segélydíjat kapott és csak félszázélt eltelével jutott fizetéses hivatalnoki állásba. Jelenlegi fizetése évi 3160 korona, de ebből csak havi 160 koronát kap kézhez, mert a többi bírói végzéssel letiltották hitelezői. A nyomoruság küzdelmes éveiben, amikor napidíjas, majd postai gyakornok volt, uzsorásokra szorult, akik a kamatokkal 12,000 koronát követelnek rajta pár ezer koronás adóssága fejében és fizetését letiltották. Havi 160 koronából alig tudott megélni családjával és a nyomortól meggyötört gyermekei állandóan betegeskedtek.

Múlt év november 27-én annyira pénz nélkül volt, hogy gyermekei sirva jajgattak este:

— Apa, ma még nem ettünk egy falatot sem!

Ekkor adta oda az első hamis könyvet nővérének. A betéti könyveket — amint az elnök kérdésére elmondotta — már előzőleg hamisította, de ingadozott, nem akarta fölhasználni a hamis könyveket, csupán éhező gyermekei jajveszékelése birta bűnre.

A tanúhallgatások során Eyberger postaigazgató kijelentette, hogy a bárót a posta szolgálatából akkor is elbocsátják, ha a bíróság fölmentő ítéletet hoz. Azután azt vallotta a postaigazgató, hogy a kincstár nem károsodott meg, mert a 32 korona kár is megtérül abból az 1200 koronából, amit Bechinic a nyugdíjalapra befizetett és elbocsátása következtében visszakap.

A vád- és védbeszéd elhangzása után az esküdtek egyhangulag fölmentették a bárót és testvérét a vád és következményei alól.